

Dosarul nr.2ra-57/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: C.Guzun)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A.Pahopol, V.Negru, A.Bostan)

Î N C H E I E R E

16 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ina Spetețchi,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Dmitri
Nicolaev reprezentat legal de Alexei Nicolaev împotriva lui Vitalie Spetețchi și
Ina Spetețchi, intervenienți accesorii Dionisie Spetețchi, Diana Spetețchi și
Dmitrie Spetețchi cu privire la evacuare,

împotriva deciziei din 4 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin
care s-a respins apelul declarat de Ina Spetețchi și s-a menținut hotărârea din 5
iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 21 iulie 2016, Dmitri Nicolaev reprezentat legal de Alexei Nicolaev a
depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vitalie Spetețchi și Ina
Spetețchi cu privire la evacuare.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că apartamentul nr. xxxx situat
în mun. xxxx, str. xxxx, cu numărul cadastral xxxx a aparținut soacrei sale,
Tatiana Smirnova, care ulterior l-a privatizat împreună cu concubinul său Mihail
Sergacov în două cote-părți egale.

În continuare, reclamantul a indicat că, ulterior soacra sa, prin contractul de
donație nr. 195 din 1 februarie 2006 a donat cota-parte a ei din imobil unei
persoane străine, și anume pârâtului Vitalie Spetețchi.

A mai indicat că la 23 aprilie 2009, fiul său minor Dmitri Nicolaev născut
la xxxx a devenit coproprietar a acestui apartament, și anume asupra ½ cota-
parte, fiindu-i donată prin contractul de donație nr. 4660 din 22 aprilie 2009 de
către Ludmila Sergacova și Natalia Sergacova, fiicele concubinului soacrei lui,
Mihail Sergacov.

Din considerentul că Vitalie Spetețchi a ocupat întregul apartament,
instalând ușa cu lăcat proprie, îngrădind astfel dreptul de a se folosi de partea
din bunul proprietate privată a fiului său minor, iar încercările de a aplană

conflictele nu au dat rezultate, iar propunerile sale de a-i-se achita o compensație pentru folosirea spațiului, fie răscumpărarea cotei parte, fie vinderea apartamentului în scopul împărțirii banilor au rămas fără nici un răspuns, a fost nevoit să depună anterior depunerii prezentei acțiuni o altă cerere de chemare în judecată vizând aceleași părți cu privire la împărțirea apartamentului proprietate comună pe cote părți prin vânzarea lui și distribuirea prețului către coproprietari proporțional cotelor părți, care prin hotărârea irevocabilă din 2 februarie 2012 a Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău a fost admisă parțial, apartamentul nr. xxxx din str. xxxx, mun. xxxx, nr. cadastral xxxx a fost expus vânzării în modul stabilit de coproprietari, Dmitrii Nicolaev, născut la xxxx, reprezentat de tatăl său – Alexei Nicolaev și Vitalie Spetețchi, or, în caz de neînțelegere, la licitație și distribuirea prețului către proprietari proporțional cotei-părți a fiecăruia dintre ei. S-a încasat din contul lui Vitalie Spetețchi în beneficiul lui Alexei Nicolaev suma pentru folosirea cotei în mărime de 9540 lei, în rest, acțiunea a fost respinsă. Totodată, s-a încasat din contul lui Vitalie Spetețchi în beneficiul lui Alexei Nicolaev cu titlu de cheltuieli de judecată suma de 3100 lei și în contul statului taxa de stat în suma de 3436 lei.

A specificat că în urma cererii din data de 30 decembrie 2013 a creditorului Alexei Nicolaev, executorul judecătoresc conducându-se de prevederile art. 139, 140 Cod de executare, la 24 martie 2014 a emis încheierea nr. 087-589r/2014 care a fost menținută prin hotărârea din 13 mai 2015 a Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău și decizia din 19 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, prin care a transmis dreptul de proprietate a $\frac{1}{2}$ cotă-parte din bunul imobil sus-indicat (apartamentul nr. xxxx de pe str. xxxx, mun. xxxx) ce aparține cu drept de proprietate cet. Vitalie Spetețchi către creditorul Dmitri Nicolaev în scopul stingerii creanțelor.

Reclamantul a subliniat că conform Extrasului din Registrul bunurilor imobile, bunul imobil – apartamentul nr. xxxx situat în mun. xxxx str. xxxx, nr. cadastral xxxx, aparține cu drept de proprietate lui Dmitri Nicolaev, în baza contractului de donație nr. 4660 din 22 aprilie 2009 și încheierii executorului judecătoresc nr. 087-589r/2014 din 24 martie 2014, drept de proprietate care a fost înregistrat la data de 23 aprilie 2009 și, respectiv, la 20 noiembrie 2015.

Din considerentul că atât Vitalie Spetețchi cât și soția acestuia Ina Spetețchi îi încălcă dreptul de proprietate a copilului său minor, Dmitri Nicolaev asupra bunului imobil ce constituie obiect al prezentului litigiu, iar fiind somați să elibereze apartamentul litigios care nu le aparțin cu drept de proprietate nu au reacționat, a fost depusă prezenta cerere de chemare în judecată, solicitând evacuarea pârâților Vitalie Spetețchi și Ina Spetețchi împreună cu copii minori precum și a tuturor bunurilor care le aparțin cu drept de proprietate din bunul imobil situat pe adresa: mun. xxxx str. xxxx ap. xxxx cu nr. cadastral xxxx cu încasarea din contul pârâților în beneficiul său a cheltuielilor de judecată suportate pe marginea prezentului litigiu.

Prin încheierea protocolară din 4 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, Dionisie Spetețchi, Diana Spetețchi și Dmitrie Spetețchi au fost atrași în procesul civil enunțat în calitate de intervenienți accesorii.

Prin hotărârea din 5 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată depusă de Dmitri Nicolaev reprezentat legal de Alexei Nicolaev a fost admisă, fiind dispusă evacuarea lui Vitalie Spetețchi, Ina Spetețchi, Dionisie Spetețchi, Diana Spetețchi și Dmitrie Spetețchi precum și a tuturor bunurilor care le aparțin cu drept de proprietate din apartamentul nr. xxxx situat în mun. xxxx, str. xxxx, cu numărul cadastral xxxx. S-a încasat în mod solidar din contul lui Vitalie Spetețchi și Ina Spetețchi în beneficiul statului taxa de stat neachitată de reclamant la depunerea acțiunii în sumă de 100 lei.

Prin decizia din 4 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Ina Spetețchi, fiind menținută hotărârea din 5 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a hotărî astfel, instanțele de judecată au constatat că cererea de chemare în judecată depusă de Dmitri Nicolaev reprezentat legal de Alexei Nicolaev împotriva lui Vitalie Spetețchi și Ina Spetețchi, intervenienți accesorii Dionisie Spetețchi, Diana Spetețchi și Dmitrie Spetețchi cu privire la evacuare este întemeiată, motiv pentru care a fost admisă, or, din speță rezultă cu certitudine că bunul imobil-apartamentul nr. xxxx situat pe adresa mun. xxxx, str. xxxx, cu nr. cadastral xxxx aparține cu drept de proprietate copilului minor Dmitri Nicolaev reprezentat de Alexei Nicolaev, iar în condițiile legii proprietatea este inviolabilă.

La rândul său, ocuparea abuzivă și ilegală de către pârâți în continuare a bunului imobil nominalizat aduce atingere directă a dreptului de proprietate a proprietarului legitim al bunului imobil litigios - minorului Dmitri Nicolaev.

Referitor la pretinsa încălcare a modului de înștiințare a minorilor Dionisie Spetețchi, Diana Spetețchi și Dmitrie Spetețchi despre ședințele de judecată în cadrul procesului de judecare a cererii în instanța de fond cât și asupra faptului că interesele copiilor minori în fața instanței urmau a fi apărate de către Direcția pentru Protecția Drepturilor Copiilor sect. Rîșcani, acestea sunt neîntemeiate și au fost respinse, or, Vitalie Spetețchi și Ina Spetețchi care sunt părinții minorilor au fost înștiințați în mod legal despre data, locul și ora ședinței de judecată, cu atât mai mult că, conform art. 58 alin. (4) Cod de procedură civilă, drepturile, libertățile și interesele legitime ale minorilor cu vârsta între 14 și 18 ani sînt apărate în instanța judecătorească de către părinții, înfietorii sau curatorii acestora, instanța fiind obligată să introducă în astfel de cauze minorii respectivi. Iar conform alin. (6) al aceluiași articol, drepturile, libertățile și interesele legitime ale minorilor cu vârsta de pînă la 14 ani sînt apărate în instanța judecătorească de reprezentanții legali ai acestora – părinți, înfietori, tutori.

La 2 noiembrie 2018, Ina Spetețchi a declarat recurs împotriva deciziei din 4 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 5 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând admiterea recursului, casarea

actelor judecătorești contestate ce formează obiectul prezentului recurs, cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

În susținerea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în în cererea de apel anexată la dosar, suplimentar invocându-se că, la examinarea cauzei atât instanța de fond cât și cea de apel au interpretat eronat normele de drept material și au încălcat normele de drept procedural, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, și anume, instanțele de judecată ierarhic inferioare contrar prevederilor art. 100-105 Cod de procedură civilă au examinat cauza în absența intervenienților accesorii Dionisie Spetețchi, Diana Spetețchi și Dmitrie Spetețchi care nu s-au prezentat în ședința de judecată din motive ce nu le pot fi imputate și anume pentru că nu au fost legal citați despre data, ora și locul ședinței de judecată.

În atare împrejurări, instanțele de judecată nu au asigurat respectarea principiului disponibilității în drepturi a părților la proces. Or, aceștea au fost privați de posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția procesuală în cadrul procesului de judecată.

Ca urmare, instanțele de judecată s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâri neîntemeiate de admitere integrală a acțiunii.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 4 septembrie 2018 (f.d.132). Astfel, recursul declarat de Ina Spetețchi la 2 noiembrie 2018 (f.d.147) este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat Ina Spetețchi, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul vizat urmează a fi declarat inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ina Spetețchi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Ina Spetețchi.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ina Spetețchi, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Tamara Chișca-Doneva